

[J. K. Hansen]

ledes, at der bliver balance i forhold til den økonomiske udvikling i herbergslandet Tyskland.

Jens Jørgensen (KF):

Der var en tendens til for nogle år siden, som der vel er i dag, at man skulle finde forklaringer på problemer, finde syndebukke, om man vil, og i en revyviser for nogle år siden havde man et omkvæd, der lød: Det er landbrugets skyld, venligt afsunget med en vis form for pegefingermoral – vi snakker jo så meget om moral i disse tider – af Flemming Jensen.

Vi har snakket meget om at skabe arbejdspladser. Vi har måske især beskæftiget os med arbejdspladser i byerhverv. Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at landbrugets situation er jo også en vigtig del af det danske samfunds økonomiske grundlag.

Der slides og slæbes i basislandbruget på samme måde, som det foregår i industrier, der bygger på landbrugets råvarer. Erhvervet skaffer en valutaindtægt på ca. 50 mia. kr., og det beskæftiger et stort sekscifret antal mennesker i den samlede landbrugsindustri.

Når vi snakker beskæftigelse, vil jeg sige, at det danske samfund som helhed har ikke råd til at sidde landbrugets krise overhørig, helt aktuelt ikke råd til at sidde konsekvenserne af katastrofetørken overhørig. Og derfor bør det tørkehjælpslovsforslag, som er fremsat, gennemføres hurtigt og præcist og på en måde, så det landbrug, der har en rimelig chance med denne hjælp for at kunne overleve, også kan gøre det. Og det kan i hvert fald ikke nytte noget bare at sige, at det er landbrugets skyld.

Det engang så højtbesungne frie erhverv er begrænset i dag på mange sider. Der er mælkekvoter, der er gødningsregnskaber, og der er braklægningsordninger, som jo virkelig er vanskelige at forklare i en verden med sult.

Målsætningen for at sikre og for at videreudvikle dansk landbrug som et erhverv, der skaber arbejdspladser, og som et væsentligt valutaindtjenende erhverv må være, at vi, hvor der er mulighed for det, sikrer faste internationale aftaler. Jeg tænker først og fremmest på, at Danmark må gøre sit til, at GATT-aftalerne, disse internationale aftaler, kommer på plads, og at vi sikrer os et sæt af aftaler uden mængdebegrænsninger. Det er grundlaget for, at vi kan videreudvikle også et europæisk aftalesæt,

som kan skabe grundlaget for et bæredygtigt landbrug.

For Det Konservative Folkeparti er det et vigtigt mål at få fjernet jordskatterne. Det kan ikke være rimeligt, at landbruget skal betale skat af produktionsmidlet jorden. Kampen for arbejdspladser, kampen for flere arbejdspladser er derfor ikke bare et byproblem. Det er sandelig også et problem, der er knyttet til, at dansk landbrug får bedre og mere faste vilkår og rammer, end man har i dag. Så i stedet for at synge med på omkvædet, at det er landbrugets skyld, bør vi gennem tørkehjælp, gennem en politisk målsætning, der stiler mod afskaffelsen af skatten på produktionsmidler, og først og fremmest nu og her ved at sørge for at få en international GATT-aftale i hus, der kan give den samlede danske landbrugsindustri bedre eksportmuligheder på kortere og længere sigt, føre en landbrugspolitik for landbrugets skyld.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal meddele, at det er hensigten at fortsætte mødet uden middagspause.

Baadsgaard (S):

Arbejdsløsheden har med rette præget en betydelig del af debatten her i dag. Vi har i Socialdemokratiet været meget optaget af, hvad der ligger bag regeringens erklærede vilje til nu endelig at tage fat på det store problem arbejdsløsheden. Jeg må sige, at efter at jeg har hørt regeringspartiernes ordførere, er jeg ikke blevet overbevist om, at der er en ægte vilje. Det bestyrkes jeg også i af et eksempel, jeg gerne ville drage frem, et eksempel, som afslører hulheden i de mange ord om regeringens vilje til at bekæmpe arbejdsløsheden, et eksempel, hvor regeringen er på vej til at afskaffe arbejdspladser i stedet for at oprette flere. Jeg tænker her på DSB's forestående køb af S-tog, som med regeringens fulde tilslutning nu forhandles med et tysk konsortium, selv om der er et godt dansk produkt, man kunne anvende.

Forhistorien er den bizarre, at regeringen ikke har gjort en døjt for at sikre fremtidige S-tog produceret i Danmark. Tværtimod. Da Scandia sidst blev rekonstrueret, var det en aftale, at der skulle iværksættes et udviklingsforum, hvor begge parter, DSB og ABB Scandia, skulle medvirke for bl.a. at udvikle et nyt S-tog.